

še lože zato, ker je bilo isto leto nerodovito in jih je potem trla lakota. L. 873. je bilo toliko kobilic, da so vse pojedle in je bila zaradi tega zopet huda lakota. V l. 899.—902. so opustoševali sovenska tla divji Ogrji, ki so bili prišli iz Azije. Od tedaj pa so Slovenci polagoma napredovali na vse strani. Tudi krščanska vera se je zdaj bolje utrdila. Jeli so zidati cerkve, razdejane popravljati. Skoro gotovo so zidali v tem času tudi starološko cerkev.

Vesel dogodek za nas je bilo popotovanje bratov sv. Cirila in Metoda v Rim l. 867., ker sta med potoma Slovence v domačem jeziku potrjevala v sv. veri. S seboj sta imela ostanke sv. Klemena, papeža in mučenika, katere je dobil sv. Ciril na Kerzonezu. Verjetno je, da se je takrat začelo pri nas češčenje sv. Klemena. Tudi v loški okolici je posvečena jedna cerkev svetemu Klemenu, namreč v Bukovščici. Slovenci so bili hvaležni svetemu Metodu in bratu njegovemu za nauke v domačem jeziku, zato so se jih radi spominjali. To nam priča beneficij v Achenu¹⁾, ki so ga Slovenci ondi ustanovili leta 1495. v čast sv. Cirilu in Metodu.

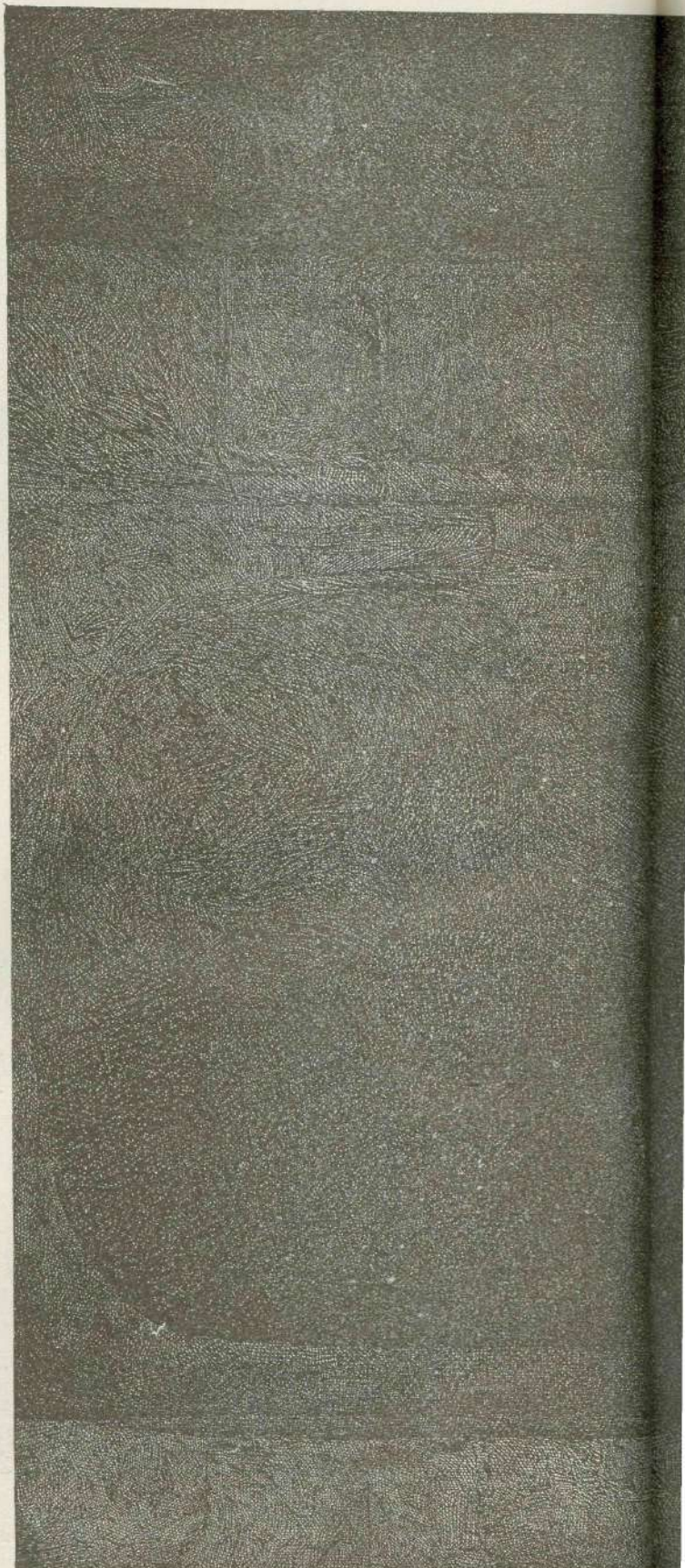
Izmrl je že oni rod, ki se je še dobro spominjal, da je imel velik del gorenjske strani, namreč svet med Idrijo, Radovljico in Bohinjem, brizinski škofe na Bavarskem za svoje gospodarje. Brizinski škofje so bili od l. 973.—1803. ne samo gospodarji tega sveta, marveč dolgo časa tudi deželni knezi in najvišji sodniki svojim podložnikom. Središče tega duhovnega posestva pa je bila Škofja Loka.

Najpoprej je daroval cesar Oton II. dné 30. rožnika leta 973.²⁾ brizinskemu škofu Abrahamu nekaj posestev v „Krajni“, to je na sedanjem Kranjskem.

Svet pa, ki ga je cesar Oton podelil v dar Abrahamu, bil je ta-le: Od izvirka potoka Žabnice (pod sv. Joštom) je šla meja po vrhu hribov nad Selci do Pečane (Rakitovca) in po oni strani v ravni črti proti jugovshodu čez sedanji sv. Lenart do Ljubnika, in ob vodi Sovri na desnem bregu do tje, kjer se Žabnica izteka v Sovro pod Lipico ter ob potoku Žabnici do njenega izvirka. To je bilo torej večinoma porečje selške Sovre, ali svet sedanjih župnij: starološke, selške,

¹⁾ Koch: Chronol. Gesch. Oesterr. str. 38.

²⁾ Beri „Izvestja“ I., str. 57—60. — Zahn: Cod. dipl. A.—Fr. I. in II.

Učenci v Emavsu. (Slikal Rembrandt.)